

MARTIN CRIMP: POKUSY O JEJÍ ŽIVOT

Překlad: Vladimír Čepek

Tato hra je pro skupinu herců, jejíž dynamika v ní by měla odpovídat dynamice mimodivadelního světa. Dialogy nechme rozvíjet ve vymezeném prostředí, jehož pozadí nejlépe ukáže ironii každého scénáře.

Pomlčka (—) na začátku věty označuje změnu mluvčího. Není-li po pauze pomlčka, znamená to, že stále hovoří tatáž postava.

Lomítko (/) označuje místo přerušení v překrývajícím se dialogu.

- 17 SCÉNÁŘŮ PRO DIVADLO
- 1 VŠECHNY ZPRÁVY BYLY VYMAZÁNY
- 2 TRAGÉDIE LÁSKY A IDEOLOGIE
- 3 VÍRA V NÁS
- 4 NÁJEMNÍK
- 5 FOTOAPARÁT TĚ MÁ RÁD
- 6 MÁMA A TÁTA
- 7 NOVÁ ANNY
- 8 FYZIKÁLNÍ ZÁKONY
- 9 HROZBA MEZINÁRODNÍMU TERORISMU™
- 10 TAKOVÝ SRANDOVNÍ
- 11 BEZ NÁZVU (100 SLOV)
- 12 ZVLÁŠTNÍ
- 13 KOMUNIKACE S MIMOZEMŠŤANY
- 14 DÍVKA ODVEDLE
- 15 PROHLÁŠENÍ
- 16 PORNÓ
- 17 PŘEDMRAŽENÉ

1 VŠECHNY ZPRÁVY BYLY VYMAZÁNY

- pípnutí
- Anno. *(pauza)* To jsem já. *(pauza)* Volám z Vídně. *(pauza)* Ne, promiň, volám z Prahy. *(pauza)* Je to Praha. *(pauza)* Jsem si úplně jistý, že je to Praha. Ale to je jedno. Podívej.... *(vzdech)* Anno.... *(vzdech)* Chci se omluvit. *(vzdech)* Uvědomil jsem si, jak moc jsem ti ublížil, můj miláčku, moje nejsladší, a ... *(vzdech)* A, počkej, počkej, mám někoho na druhé lince, Anno. Já opravdu, opravdu - já se omlouvám - ale já opravdu musím zvednout ten telefon. Ještě se k tobě vrátím.

Pondělí 8:53

- pípnutí
- Anno. Ahoj. Poslouchej. Mám jenom chvilku. Jsi tam? Ne? Dobře. Podívej. Jde o tohle. O čem jsme se to bavili? Pamatuješ si? Tak co třeba, co třeba, co když, řekněme že, řekněme že, že stromy mají jména? Dobře? Přesně tak - stromy. Myslíš si, - já to vím - myslíš si, že jsem blázen. Ale zkusme to aspoň na chvíli. Připusťme na chvíli, že stromy mají jména. A pak co kdyby, co kdyby ...co kdyby.... *to byl její strom.* Do prdele. Promiň. Já, už musím jít na palubu. Ale myslí na to. Stromy mají jména. A jeden z nich je její. Musím běžet.

Pondělí 9:35

pípnutí

- *(mluveno např. česky)* Ty víš, kdo volá. Necháš tu věc ve vozíku na zadní straně budovy. Vozík dostaneš od Barryho. Barry tě zkontaktuje a dá ti další instrukce.
Pondělí 11:51
- pípnutí
- ... Och. Haló? Tady je máma...
Pondělí 13:05
- pípnutí
- Ahoj, tady je Sally z Coopers. Jenom abyste věděla, že vůz je už připraven v předváděcí místnosti a můžete si ho vyzvednout. Díky.
Pondělí 13:06
- pípnutí
- Víme, kde bydlíš, ty zkurvená štetko. Už teď jseš mrtvá. To co jsi, kurva, udělala. Nezapomínáme. *(pauza)* Budeš litovat, že ses kdy narodila.
Pondělí 13:32
- pípnutí
- ... Anno? Haló? Tady je zase máma. *(pauza)* Dostali jsme tvůj pohled. *(pauza)* Velmi pěkný. *(pauza)* A ta fotka. Jsi to skutečně ty? *(pauza)* Jsem ráda, že máš kamarády a tak. *(pauza)* Jde o to, Anno, že už ti nemůžeme poslat peníze. Mluvila jsem s tvým tátou a on důrazně řekl, že ne.
(Slyšíme mužský hlas v pozadí: „Už ani penny. Aby bylo jasno.“ Máma odpovídá: „Vždyť jí to říkám, vždyť jí to říkám.“ Pak zpátky do telefonu)
 Mrzí mě to, Anko, ale už v tom opravdu nemůžeme pokračovat.
(Opět mužský hlas: „Když jí to neřekneš, já jí to pěkně vytmavím“)
 Podívej, už musím jít. Táta ti posílá pusu. Dobře? Sbohem.
Pondělí 14:20
- pípnutí
- Anno? Jsi tam? Zvedni telefon, Aničko. *(pauza)* Dobře. Tady v Minnesotě je čtvrt na jedenáct a my ti jen chceme říct, že na tebe myslíme a modlíme se za tebe, Aničko. A máme tě moc rádi.
Pondělí 16:13
- pípnutí
- Anno? Skvělé. Pohlo se to. Úplně na čas. Je to vzrušující. Je to směšné. Je to sexy. Je to hodně vážné. Je to zábavné. Je to poučné. Je to tajemné. Je to temné. Sejdeme se. Zavolej mi.
Pondělí 22:21
- pípnutí
- Anno. Dobrý večer. Chtěl bych vám říct, co s vámi udělám. Nejdřív mi vykouříte péro. Potom vám přetáhnu řiť. Rozbitou lahví. A to je jen začátek. Slečinko pičo.
Pondělí 22:30
- pípnutí
- Anno?
 Zvedni telefon. *(pauza)* Víím, že jsi tam. *(pauza)* Nemá cenu se skrývat. Skrývat se před čím? *(pauza)* Před světem? Skrývat se před světem, Anno? Ale jdi. Buď velká. Buď dospělá a zvedni ten telefon. *(pauza)*
 Tak co to má být? Volání o pomoc? Neříkej mi, že tohle je volání o pomoc. Protože co já mám dělat zrovna s tvým voláním o pomoc? Hmm? *(pauza)* A co když tam ležiš už mrtvá, Anno? Hmm?
 Je tohle scénář, který si mám představit? Scénář mrtvého těla ležícího vedle přístroje?
(nesmělý smích, pauza)
 Tak co, muší larvy, jak poslouchají tvoje záznamy?
 Nebo co když byla zničena tvoje budova?
 Nebo co když bylo zničeno tvoje město?

Letiště a obchody s obuví. Divadla a módní kavárny osvětlené halogeny, které vyrostli v opuštěných skladištích u nepoužívaných kanálů. Hmmm?
(nesmělý smích) Takže jenom larvy hmyzu poslouchají tvé záznamy. Poslouchají mě, když se brodí tvými ostatky.
(pauza)
Moje morbidnost narůstá, Anno.
Myslím, že by jsi měla zvednout sluchátko a rozesmát mě, rozesmát mě, jak jsi to dělávala, Anno.
Vím, že jsi tam.
Vím, že jsi tam, Anno. A vím, že když budu trpělivý, zvedneš to.
(pauza)
Zvedneš mi to, že jo, Anno.

Úterý 0:19

*To byla vaše poslední zpráva.
Pro uložení všech zpráv zmáčkněte jedničku.
(pauza)
Všechny zprávy byly vymazány.*

2 TRAGÉDIE LÁSKY A IDEOLOGIE

- Léto. Nějaká řeka. Evropa. To jsou základní přísady.
- A protéká tudy nějaká řeka.
- Nějaká řeka, přesně tak, protéká nějakým velkým evropským městem a nějaký pár u vody. To jsou základní přísady.
- Žena?
- Mladá a krásná, přirozeně.
- Muž?
- Starší, utrápený, citlivý, přirozeně.
- Nějaký přirozeně citlivý muž, nicméně muž moci a autority, který ví, že to není správné.
- Oba ví, že to není správné, ale nemůžou si / pomoci. Přesně tak.
- Milují se v mužově bytě.
- Co dělají?
- Milují se. Milují se v mužově bytě. Přirozeně v nějakém luxusním bytě s výhledem na celé město. To jsou / základní přísady.
- Panorama celého města. Uchvacující geometrie vrcholů střech. Střešní okna a malebné komíny. A za televizními anténami jsou monumenty kultury: Duomo ve Florencii, Vítězný oblouk v La Défense, Nelsonův sloup a Brandenburská brána, / abychom jmenovali aspoň čtyři.
- Žena vykřikne. Její zlaté vlasy spadnou přes okraj postele. Křečovitě sevře pelest.. Zbělají jí klouby. V očích má / slzy.

- Byt je nádherně zařízený.
- Byt by samozřejmě byl nádherně zařízený. Samozřejmě by měl vysoké stropy a velká okna a byl by s největší pravděpodobností z konce 19. století, kdy se pokrok v teorii stavebnictví náhodně střetl s úsilím liberální buržoazie o výstavbu monumentálních architektonických struktur, například právě teď mám na mysli vídeňskou Ringstrasse, která udělala takový dojem na mladého Adolfa Hitlera, když jednoho rána stál / před Operou.
- Anebo jeden z velkých pařížských / bulvárů.
- Anebo jeden z velkých pařížských bulvárů, přesně tak.
- A mezitím, jak říkáš, její zlaté vlasy spadnou přes okraj postele. Křečovitě sevře pelest. Zběhlají jí klouby a rozšíří se jí zornice, zatímco on –
- Řekněme, že zachrochtá.
- Zachrochtá?
- Řekněme, že zachrochtá, jo, ale citlivě. Řekněme, že je to citlivé zachrochtání atraktivního muže moci a autority, a ne například hrubé prasečí zachrochtání mechanika ležícího na zádech ve stísněném prostoru, který se snaží utáhnout křížový šroub těžkým hasákem nepatřičné velikosti.
- Takové určitě ne.
- Určitě ne takové, nýbrž mistrovské zachrochtání muže, který snídá na jednom kontinentu a obědvá na jiném, který lítá první třídou s hedvábným kapesníkem a vyčerpávající nabídkou vín.
- Přesně takový muž.
- Přesně takové zachrochtání.
- Přesně takové světlo.
- Jaké světlo?
- Takové světlo, které proudí dovnitř. Proudí dovnitř velkými okny a proměňuje jejich těla na zlatou masu.
- Svíjející se masu.
- Světlo, zlatá masa, to jsou / podstatné přísady.
- Ale teď její tvář zkříží nějaký pohled.
- Někáký co?
- Někáký pohled.
- Někáká pochybnost.
- Někáký pohled nejistoty, ano, dobře, přeběhne přes Anninu tvář.
- Dokonce i teď.
- Dokonce i teď / v hloubce její rozkoše.

- Dokonce i teď v hloubce její rozkoše jí nějaký stín přeběhne přes obličej.
- Někaký varovný stín.
- Varovný?
- Někaký varovný stín, ano, jí přelétne přes obličej.
- Je to někaký výraz?
- Je to někaký výraz?

Pauza.

- Nu ano, samozřejmě, varovný je někaký výraz.
- Později. Noc.
- Světla města v noci. Šňůrky světla hvězdovitě osvětlují přístavní mola a mostní konstrukce. Podivná matná červená varovná světla blikající na vrcholech věží a televizních vysílačů. Muž u telefonu. Jeho ztišený hlas. Jeho rychlé utrápené pohledy.
- Anna se probudí v masivní posteli z pravého ořechu a ze sousední místnosti slyší jeho mdlý hlas. Dokonale vypracované hodiny Louis Quatorze vedle ní odbili tři a to tak, že malilinký nahý pastýř praset udeřil na malilinký zlatý zvoneček v zubech glazurovaného vlka, nepochybně narážka na starý mýtus dobře známý francouzské šlechtě sedmnáctého století, ale dnes zcela vymazaný z lidského vědomí.
- Cink cink cink.

Pauza.

- 3:00. Anna se probudí. Slyší hlas. Zapálí si cigaretu. Objeví se ve dveřích. Dialog.
- Kdo to byl, říká ona.
- Nic, říká on.
- Kdo to kurva byl, říká ona. Konec dialogu.
- A teď je rozzlobená – přesněji: konec dialogu – a teď je rozzlobená. Je rozzlobená, protože přesně ví, kdo to byl.
- Jeho političtí šéfové / ho volají.
- Jeho političtí šéfové, správně, ho volají. Stejně jako ho vždycky volali. Přesně ti političtí šéfové, které ona do morku kostí nenávidí. Přesně ti muži a ženy, které Anna ve svém mladickém idealismu považuje ze zodpovědné za krajní nespravedlnost světa.
- Vůdci, kteří podle jejího naivního a zaníceného názoru zničili všechno, čeho ona si vážila, ve jménu a) obchodu a b) výkonu.
- Ve jménu a) zhospodárnění a b) podnikání.
- Ve jménu a) tzv. individualismu a b) tzv. možnosti volby.

- Jinými slovy základní přísady celé tragédie.
- Přesně tak, celé tragédie, která se odehrává před našima očima v Paříži, Praze, Benátkách nebo Berlíně, abychom jmenovali alespoň tyto čtyři, zatímco měsíc, nekonečný a oranžový, stoupá nad renesančními dómy, barokními paláci, zoologickými zahradami a nádražími z devatenáctého století a modernistickými panely sociálního ubytování dokládající maximu *forma se řídí funkcí*.
- Forma se řídí funkcí.
- To je celá tragédie / lásky.
- To je celá tragédie ideologie a lásky.
- Odhazuje cigaretu.
- Začíná křičet.
- Začíná ho tlouct pěstmi.
- Začíná ho kousat zuby.
- Začíná ho kopat svýma bosýma bílýma nohama.
- Bije a bije / a bije.
- Bije a bije. A ty dokonale vypracované hodiny, které přežily dvě revoluce a tři století se na hladkých a vysoce naleštěných parketách roztříští na kousky, zatímco ona bije kouše a kope.
- Malilinký pastýř a malilinký zvoneček – mluvmé radši o nich – navěky zmizí pod postelí / z pravého ořechu.
- Dokud se nezastaví, aby se nadechla. Řekněme že – měli bychom – v tomto momentu konečně přestává, aby se nadechla.
- Ta žena?
- Ano, ta žena, Anna, se zastaví, aby se nadechla.

Pauza.

- A on?
- Sklání hlavu.
- Ano.
- Podívá se na ní.
- Ano.
- Bere její uplakanou tvář / do svých rukou.
- Bere Aninu uplakanou tvář do svých rukou jako drahocenný kalich.
- Nebo ragbyový míč.

- Jako drahocenný stříbrný kalich nebo, jak jsi řekl, jako ragbyový míč před výkopem bere Aninu rozzlobenou uplakanou tvář do svých rukou.
- Stále ji miluje.
- To je pravda, přes všechny ideologické rozdíly – ji stále miluje. Proslov.
- Jednoho dne, Anno, pochopíš, že za všechno se musí zaplatit, dokonce i za tvé ideály se musí nakonec zaplatit. Konec proslovu. Při něm shrnuje mokré pramínky vlasů z jejích úst a líbá ji. To jsou / základní přísady.
- Líbá ji a tlačí ji zpátky na postel. Anebo ona jeho. Tak je to lepší: ona tlačí jeho zpátky na postel, takový má zmatek v emocích, takovou sexuální chuť, taková je její neschopnost rozeznat dobré a zlé v téhle velké stravující vášni v bytě s vysokými stropy, s masivní postelí z ořechového dřeva, s naleštěnou podlahou z parket, velkým pianinem značky Pleyel zhruba z roku 1923, aniž by byly patrné nějaké známky ochrany proti otěhotnění v případě Anny anebo v případě obou proti sexuálně přenosným chorobám včetně tzv. „AIDS“ viru, správněji označovaném jako human immune-deficiency virus nebo / zkratkou HIV.
- Portrét mladé kreslící dívky, kdysi považovaný za Davidův, ale dnes připisovaný jeho vrstevnici Constance Charpentier a žlutý trojúhelníkový popelník s nápisem „Ricard“ obsahující tři cigaretové nedopalky a množství šedého popela.

Pauza.

- Jinými slovy velká tragedie lásky.
- Přesně – velká tragédie ideologie a lásky.
- To jsou základní přísady.

3 VÍRA V NÁS

Ticho.

- Celou minulost má napsanou v tváři. Je tam zapsána jako historie. Historie její rodiny. Historie země jako takové – historie země, kde její rodina žila celé generace.

Ticho.

- Je to údolí.
- Je to údolí – ano – hluboko v horách.
- Je to údolí hluboko v horách, kde se tradiční způsoby udržují už po generace. A jsou tam ovocné stromy.
- Každé dítě, které se narodí v tomhle údolí, má svůj ovocný strom, který je zasazen s jeho jménem. Vlastně je to takový obřad.
- Přesně tak - takový formální obřad.
- Ve vesnici se odehrává takový formální obřad. A od generace ke generaci se tento formální obřad pojmenovávání stromů odehrává vždy při narození každého dítěte.

- Jinými slovy mají ty stromy jména.
- Mají jména stejně jako mají jména obyvatelé. Existuje osoba a existuje strom. Existuje Anya žena a existuje Anya strom.
- Stromy mají jména a stejně tak je mají i stébla trávy. Protože život je tak vzácný, život je tak *všudypřítomný*, věci jsou tak *životné*, tak *posvátné*, že i stébla trávy mají jména. Jen stěží můžeme něčemu takovému porozumět.
- Můžeme stěží porozumět tomuto posvátnému přeposvátnému životu, tenhle smysl pro úplnost je mimo naše chápání, tenhle smysl pro respekt nás ponižuje.
- Ale teď, devastace.

Ticho.

- Co?
- Devastace. Harmonie generací / byla zničena.
- Přesně tak. Tento bezpečný uzavřený svět byl rozerván na kousky.
- Harmonie generací byla zničena. Ženy byly znásilněny. Malé děti vykuchány.
- Ženy byly znásilněny a potom vykuchány. Muži se navzájem rozsekali na kusy.
- Bratr zabil bratra.
- Bratranec zavraždil sestřenicí. Bratr znásilnil sestru.
- Bratr znásilnil – ano – sestru a psi se teď perou o zbytky.
- Benzín, který poháněl zastaralé traktory a generoval elektřinu pro staré černobílé televizory , byl použit na podpalování lidí.
- Ano.
- Nejdřív na podpalování živých lidí a teď, ze zdravotních důvodů, na spalování jejich těl.
- Upalování živých lidí. Studené benzínové výpary, potom horké jazyky plamenů. Hořící lidé běží mezi ovocné stromy, které nesou jejich jména, připalují listy, válejí se po stéblech trávy, zatímco vojáci stojí opodál a smějí se.
- Vojáci se smějí, i když ti lidé jsou jejich vlastní bratřenci, jejich vlastní rodiče, jejich / otcové a matky.
- Zapálit vlastní rodiče v posvátném sadu. Zapálit je zaživa a smát se.
- Anebo zahrabat je zaživa. Zahrabat je zaživa až po krk, a potom jim rozrazit lebky rýčem. Mají pro to pojmenování.
- „Květina“.
- Máš pravdu, nazývá se to „květina“.

Ticho.

- A to všechno má ve tváři.
- Co?
- Všechno. Všechno ve tváři.
- V Anyině tváři. Netřeba slov. Ona stojí mimo slova. Její ústa, ve skutečnosti se její ústa chvějí, ale nevydávají žádná slova.
- Nepatřičnost slov.
- Ano, děsivá nepatřičnost slov, když stojí u stromu pokrytého bílými okvětními lístky.
- Nějaká švestka.
- Švestkový strom pokrytý bílými okvětními lístky, což je ten moment....
- Ano.
- ... ten moment, kdy si uvědomíme, že *tohle je její strom*.
- Je to *její vlastní strom*, Anyin strom.
- Anyin strom zasazený kdy? před čtyřiceti? padesáti? lety v den jejího narození. Jámu vykopal její otec, kořeny rozestřela matka, zalívala a opatrovala ho rodina, která teď leží mrtvá.
- Její opravdu vlastní strom.
- Vzduch stále ještě páchne benzínem.
- Je jaro.

Ticho.

- Panorama celého údolí.
- Celého hlubokého údolí na jaře.
- Stromy. Tráva.
- Včela lezoucí do kalichu květu.
- A ona teď mluví.
- Ano. Protože musí. Protože slova se vynořují, když stojí u svého stromu.
- Ten strom jí dává sílu, sílu / mluvit
- Ukazuje na zuhelnatělé kmeny. Tohle, říká, byl můj domov. Mé děti se schovávali pod postelí. Zabili je obě. Nejdřív chlapce. Potom holčičku. Mé malé holčičce podpálili vlasy. Já pořád nevím, proč mé holčičce podpálili vlasy. Praskali jako hromada třísek.
- Pak se zhroutí.

- Kdo? Anya?
- Zakřičí. Zhrouť se a škrábe si tváře jako někdo / z antické tragédie.
- Nemyslím. Nemyslím si, že Anya křičí. Nemyslím si, že se zhrouť a škrábe si tváře jako někdo z antické tragédie. Myslím si, že má v očích blesky. Myslím si, že přistupuje k objektivu a spustí proud nadávek. Vy zkurvení zasraní vrazi, říká. Vy pochcaná prasata, vy zamrdaní bastardi. Vy rouhající sestrymrdající dětivražďící kokotí hlavy. Chčiju na vaše hroby a hroby vašich matek a otců a proklínám celé vaše příští generace.
- Je našťvaná.
- Je hodně našťvaná.

Ticho.

- Je hodně našťvaná, ale má právo být.
- Má – určitě ano – právo být našťvaná. Všechno zničené. Zničený způsob života. Zničený vztah / k přírodě.
- A proto s ní soucítíme.
- *Samozřejmě* že s ní soucítíme.
- Nejenom soucítíme, ale i prožíváme. Prožíváme, protože ...
- Ano.
- ... protože Anyino údolí je *naše* údolí. Anyiny stromy jsou *naše* stromy. Anyina rodina je rodina, ke které všichni náležíme.
- Je to univerzální věc, / *zjevně*.
- Je to univerzální věc, v níž rozpoznáváme, v níž tak zvláště rozpoznáváme sami sebe. Náš vlastní svět. Naši vlastní bolest.
- Náš vlastní hněv.
- Univerzální věc, která zvláště ... co? co? co?
- Která zvláště obnovuje.
- Která zvláště obnovuje – myslím že ano – ano – důvěru v nás.

4 NÁJEMNÍK

- Je jednou z těch, kdo věří zprávám na pokladních bločcích.
- „Děkujeme vám za návštěvu.“
- Tuhle zprávu si nikdy nenechá ujít....

- Nikdy.
- ... a nikdy nemluví s řidičem.

Pauza.

- Když přijde dopis adresovaný nájemníkovi, ze všeho nejdřív udělá...
- Co? Šálek čaje?
- Ano. Potom si sedne v kuchyni ke stolu a otevře ho. Otevře ho a čte ho tak pozorně, jakoby to byl dopis od jejího vlastního syna, který teď žije v Americe.
- Vlastně v Kanadě.
- Je jednou z těch, kdo věří, že šťastná čísla byla / vylosována ...
- V Torontu.
- ... pouze pro ni. Což svým způsobem samozřejmě byla. A jestliže odpoví do deseti dnů, obdrží tajemný dárek. / V Torontu? Opravdu?
- Nebude to tajemný dárek, to ne. Zaškrťává políčko, zaškrťává políčko s dárkem, který by chtěla obdržet: možná radiobudík, fotoaparát nebo sadu / miniaturních šroubováků.
- Sadu miniaturních šroubováků nebo fotoaparát na jedno použití.
- Je nekuřačka.

Ticho.

- Je stoprocentně nekuřačka. Ačkoliv si myslím, že je pravda, že si možná občas vezme cigaretu od jiných lidí.
- Přesně tak. Na party.

5 FOTOAPARÁT TĚ MÁ RÁD

Fotoaparát tě má *rád*
 Fotoaparát tě má *rád*
 Fotoaparát tě má *rád*
Musíme soucítit
Musíme se vcítit
Musíme se propagovat
Musíme opakovat
 Že jsme správní chlapi
 My jsme správní chlapi

Musíme cítit, není to zbytečné
 že co vidíme je skutečné
 Není to jen hraní
 Je to víc vzrušení
 než při hraní
 Mluvíme o realitě

Mluvíme o humanitě
Mluvíme o tom, že máme v plánu být
POHLCENI totalitou
trojdimenzionalitou
TROJDIMENZIONALITOU
Všeho čím jen Anna může být
VŠEHO ČÍM JEN ANNA MŮŽE BÝT

Čím je on pro Hekubu nebo Hekuba pro něj?
Megahvězdou
MEGAHVĚZDOU

Fotoaparát tě má *rád*
Fotoaparát tě má *rád*
Fotoaparát tě má *rád*

Musíme fantazírovat
Musíme improvizovat
Musíme syntetizovat
Musíme to umět prodat
že jsme dobří chlapi
My jsme dobří chlapi

Musíme hledat snáz
nejsexuálnější scénář
Není to jen psaní
je to víc vzrušení
než psaní
Mluvíme o přítomnosti
Mluvíme o současnosti
Říkáme že chceme být
POHLCENI čistou kvantitou
ANO ČISTOU KVANTITOU
všeho čím jen Anna může být
VŠEHO ČÍM JEN ANNA MŮŽE BÝT

Čím je ona pro Hekubu nebo Hekuba pro ni?
Megahvězdou
(Megazvězdou? Sotva snad sviní!)

Fotoaparát tě má *rád*
Fotoaparát tě má *rád*
Fotoaparát Fotoaparát
Fotoaparát Fotoaparát
Fotoaparát Fotoaparát
Fotoaparát tě má *rád*

6 MÁMA A TÁTA

- Není to její první pokus.
- Neměl by to být její první pokus. Zkoušela to v různých obdobích. Dokonce než odejde z domu / to zkouší, že?

- Zkouší v různých obdobích celý život.
- My vnímáme jiná období.
- *Prožíváme* jiná období. Prožíváme tato strastiplná období.

Ticho.

- Vidíme fotky, že.
- Vidíme velké množství fotek.
- Vidíme je blízko, tak blízko, že dokážeš rozpoznat malé tečky. Legrační, že, jak se v určitém bodě všechno změní jenom na tyhle malé tečky – dokonce i její úsměv.
- Je to šťastný úsměv. Je to dost upřímný úsměv.
- Ano, je to upřímně šťastný / úsměv.
- Protože nikdo ji nenutí, nikdo ji *nenutí* k úsměvu, že ne?
- Nikdo ji nenutí *dělat nic*. Představa Anky, Aničky přinucené něco dělat je, popravdě řečeno, absurdní.
- Nepochybně.

Ticho. Do ticha:

„Na tyhle svátky ráda zve hosty,
protože se ráda setkává s lidmi.
Představí vás ostatním přítomným
a ujistí se, že každý tráví nezapomenutelné okamžiky.“

Je absolutně – a to by mělo být úplně jasné – je absolutně nepředstavitelné, aby dělala něco, co sama nechce / dělat.

- Všechno se v jistý okamžik změní na tyhle malé tečky – oči, vlasy, úsměv.
- Úsměvy z celého světa.
- *Lidé* z celého světa. Lidé z celého světa vyfotografovaní z Ankou. Smějí se s Ankou. Osoby, které, domnívám se, pouze rychle vpadli a vypadli / z jejího života.
- A potom vypadli znovu.
- A potom – ano – znovu nadobro vypadli.
- Vlastně porno, některé z nich.
- Porno? Ale ne, sotva.
- Vlastně hodně pornografické, některé / z těch fotek.
- Nenazýval bych to pornografické, jenom vysoce smyslné. Jenom velkou smyslnost by jsi očekával od děvčete, které se pořád usmívá, pořád směje, je pořád v pohybu, pořád se s někým setkává, pořád někoho

opouští, pořád je v odletové hale nebo na autobusové zastávce nebo čeká u letištního zavazadlového pásu nebo spí v chodbě / vlaku.

- Pořád na kraji cesty někam se svým velkým červeným batohem. Řekněme někde v Africe s tím velkým červeným plátným batohem, který dostala o mámy a táty, když jí bylo šestnáct. Někde v Jižní Americe.
- Někde v Evropě s tím velkým / červeným batohem.
- V Evropě, Africe, Jižní Americe, jak jsi řekl. V Brazílii.
- Na Kubě. V Brazílii. V Rumunsku. / *Nigérii*.
- V Rumunsku. Na Kubě. Floridě. V Austrálii.
- To je ono. V Austrálii. Na Novém Zélandě. Na / Filipínách.
- V Maroku. Alžírsku. Tunisku. Saharské poušti.
- Na poušti Kalahari, na úpatí Himalájí.
- Na úpatí Alp.
- To je ono – jak se to jmenuje –
- V / Piedmontu.
- Piedmont. Vždycky na nějakém úpatí s tím velkým červeným batohem.
- Protože, to si řekněme, ona se o to zajímá.
- *Samozřejmě* že se o to zajímá. *Vidíme*, že se o to zajímá. Podívej se třeba jen na ty fotky, kde se objímá kolem ramen s chudými. Nebojí se objímat se kolem ramen s chudými.
- Obrázky, kde je ona ve slumech s usmívajícími se obyvateli slumů.
- Obrázky, kde je ona na svazích hor s usmívajícími se obyvateli hor.
- Přesně, obrázky kde je ona s usmívajícími se obyvateli hor – obyvateli, jejichž země podlela erozi, smetl ji – fiúú – vítr.
- A na smetištích.
- Obrázky, kde je Anna na smetištích vedle smějících se lidí, kteří na žijí smetištích, respektive kteří žijí na smetištích / se svými *děťmi*.
- Celé rodiny cikánů nebo co vlastně jsou, které zjevně žijí, přesně tak, přímo na smetištích.
- Co to ale není – a tím se snad liší od těch předchozích pokusů – není to volání o pomoc.
- Je zcela jasné, že to má promyšlené.
- Není to volání o pomoc. Je velmi důležité si to říct – budeš se mnou souhlasit – hned na začátku. Je velmi důležité si říct, že v této chvíli by jí nikdo nemohl pomoci.
- Nikdo by jí nemohl pomoci – ani její máma – ani její táta – a už vůbec ne nikdo z jejich takzvaných / přátel.

- Určitě by ani / nechtěla pomoc.
- Pomoc je to poslední, co by chtěla.

Ticho. Do ticha:

„Ráda tráví hodně času s hosty
a cítí se velmi spokojená,
když se u ní každý dobře baví.
Vypráví o mnohých objetích na nádraží,
když je čas jet domů, a výletníci mávají a křičí
z okýnek vlaků 'nashledanou se příště'.“

V průběhu celé následující pasáže smích:

- Říká některé podivné věci...
- Říká některé podivné věci, mámě a tátovi jako dítě: „Zdá se mi, že jsem obrazovka.“
- „Zdá se mi, že jsem obrazovka.“
- Leží tam, v ubohé hubené ruce drží hadičku, vypadá hrozně bledá, vlastně bělejší než / polštář.
- „Jako televizní obrazovka“, říká, „kde zepředu vypadá všechno skutečné a živé, ale vzadu je jen prach a pár drátů.“
- „Prach a pár drátů.“ Její imaginace...
- Říkává, že není skutečnou postavou, takovou, jaké máš v knížkách nebo v televizi, ale *neúplnou* postavou, nazývá to *absencí* postavy.
- Absence postavy, cokoli *tohle* znamená...
- *Později* však chce být teroristkou, že ano?
- Správně. Jednou v noci sejde dolů do kuchyně a s tím svým vážným pohledem říká mámě a tátovi, že chce být teroristkou.
- Ten výraz jejich tváří...
- Chce svůj vlastní pokojíček a nějakou zbraň a seznam jmen.
- „Cíle.“
- Správně, seznam takzvaných cílů a jejich fotografie. Chce zabít jednoho týdně, a pak přijít do svého pokojíčku a popíjet Earl Grey.
- Správně – musí to být Earl Grey – a musí to být jednou týdně.
- Její ubohá máma a ubohý táta jsou / *zdešeni*.
- Vůbec neví, jak to mají brát.
- Nikdy v životě si nekoupili Earl Grey.

- Určitě by chtěla fungovat jako stroj.
- Fungovat? Ona by chtěla *být* strojem. Někdy tráví celé dny, celé dny tím, že hraje televizi / nebo auto.
- Auto nebo televizi, automatickou pistoli nebo mechanický šicí stroj.

Ticho. Do ticha:

„Je skvělou hostitelkou osamělých
a ráda bere lidi
na procházky s výkladem.“

- Šicí stroj... Co ji napadá...
- A ještě samozřejmě cestuje po celém světě. Jednu minutu je v Africe, další v Jižní Americe nebo v Evropě.
- Někde v Evropě.
- V Evropě, Africe, Jižní Americe, jak jsi říkal. V Brazílii.
- Na Kubě. V Brazílii. Rumunsku. / *Nigérii*.
- Rumunsku. Na Kubě. Floridě. V Austrálii.
- To je ono. V Austrálii. Na Novém Zélandě. Na / Filipínách.
- V Maroku. Alžírsku. Tunisku. Saharské poušti.
- Na poušti Kalahari, na úpatí Himalájí.
- Na úpatí Alp.
- To je ono – jak se to jmenuje –
- U / Piedmontu.
- Piedmont, Piedmont, Piedmont, no jistě. Ano. Vždycky na nějakém úpatí s tím svým velkým červeným batohem.
- A se stejným účesem. Nezapomeň na stejný účes, vlasy až po pás.
- Stejně dlouhé vlasy až po pás ve čtyřiceti stejně jako je mívala ve dvaceti – stále jako mladá dívka, že jo, na některých těch / fotkách.
- Dokonce i ve čtyřiceti vypadá a obléká se jako mladá dívka polovičního věku.
- Co je však skutečně velmi přesvědčivé, je ten batoh plný kamení.
- Správně, je fascinující, že ten batoh se ukázal být plný / kamení.
- Kameny ji drží na dně, jakkoli moc se rozkládá, a popruhy batohu má přivázané ke kotníkům.
- Jinými slovy, ani náznak volání o pomoc.

- Jinými slovy to všechno plánovala, plánovala rozklad, věděla, že se bude rozkládat, a stejně dobře věděla, že batoh jí bude držet na dně za každých okolností. Takže nikde ani náznak selhání pokusu. Nikde ani náznak možnosti zasáhnout ze strany kohokoli jiného – ani mámy a táty.
- No určitě ne mámy a táty – a určitě nikoho z jejích takzvaných *přátel*.
- Pokud je můžeš *nazývat* / přáteli.
- Zjevně je *nemůžeš* nazývat přáteli.

Ticho. Do ticha:

„Ráda navštěvuje fitness kurzy,
kurzy mladých dramatiků a hrává
v živých kabaretech.
Je také členkou
místního klubu turistů.“

- A my jsme v pokušení si myslet, že ten batoh snad byl *vždycky* plný kamení. Vlastně od chvíle, kdy opustila dům, dům její matky a jejího otce ve svých šestnácti letech. Nejsme?

Pauza.

- Nejsme co?
- V pokušení. V pokušení si představovat, že ten batoh byl možná plný kamení vždycky, od prvního dne. Od chvíle, kdy sešla dolů máminým a tátovým chodníčkem, zavřela máminu a tátovu bránu a chytila autobus. Že ten červený batoh na fotografiích je plný kamení. Že v kamiónech a vlacích a mulách, které používala na výstupy do hor, a na smetištích a slumech a kopcích a na dlážděných renesančních náměstích, je ten batoh plný kamení. A v utečeneckých táborech, kde pózovala na požádání s na kost hubeným umírajícím, stejně jako beze slova pózovala u olympijských bazénů břichatých miliardářů, je batoh plný kamení. A u letištního zavazadlového pásu. Konkrétně když čeká u letištního zavazadlového pásu ve dvě v noci s cestujícími z jiných časových pásem a válečných pásem, až se pás rozběhne a zavazadla se objeví skrze černou gumovou záclonou na černém gumovém pásu – ruksaky a kožené kufry, Samsonity a páskou zalepené krabice – batoh, ten její červený batoh je plný kamení.
- Nemůžeme si být jistí.
- Ano, samozřejmě že si nemůžeme být jistí. Ale z toho, co o ní víme, co jak jí vidíme, to není / nemožné.
- Nemůžeme si být jistí, že ten batoh je plný kamení. Mohl by být plný starých hadrů, drog ... / čehokoli.
- Proč ne? Proč si *nemůžeme* být jistí? Proč nemůžeme říct jednou a provždy, že ten batoh je plný kamení a že ty kameny vysvětlují ten úsměv?
- Ty kameny, to je pravda, by vysvětlovaly ten úsměv.
- Ty kameny by určitě vysvětlovali ten úsměv podle toho, co o ní víme. Protože to má i svoji veselou stránku.
- Co?
- Stránku. Veselou stránku.
- Ano. Určitě to má i veselou stránku.

Ticho. Do ticha:

„Anna cítí, že se slovem 'osamělý' je to občas problematické, protože je často špatně chápáno. Ráda by zdůraznila, že tyto oslavy nejsou seznamovacími večírky, ale snahou sblížit podobně smýšlející lidi v neformální a přátelské atmosféře, dopřát jim, aby si užívali svátky společně a odcházeli jako přátelé.“

7 NOVÁ ANNY

Každá promluva je nejdřív řečena v nějakém africkém nebo východoevropském jazyce. Anglický překlad hned následuje.

- (věta)
- Auto se prohání po středomořské silnici.

- (věta)
- Vybírá zatáčky mezi malebnými vesničkami v horách.

- (věta)
- Slunce se blyští na aerodynamických křivkách.

- (věta)
- Na aerodynamických křivkách nové *Anny*.

- (věta)
- Vidíme novou *Anny* proplétat se mezi červenými středomořskými střechami.

- (věta)
- Rychle.

- (věta)
- Hladce.

- (věta)
- Svobodně.

- (věta)
- Nyní už chápeme, že *Anny* přichází s elektrickými okny jako standardním vybavením.

- (věta)
- Nyní už chápeme, že *Anny* přichází s airbagem řidiče a spolujezdce jako standardním vybavením.

- (věta)
- Nyní už chápeme, že všechny věci nabízené ostatními výrobci jako zvláštní výbava ...

- (věta)
- ... jsou u *Anny* nabízené jako standard.

- (věta)
- Klimatizace.

- (věta)
- Imobilizér.

- (věta)
- A mobilní telefon.

- (věta)
- Chápeme, že tak, jako se budou vaše děti cítit bezpečně a šťastně na zadních sedadlech *Anny*, budou se dospělí cítit uvolněně a sebejistě za volantem.

- (věta)
- Šťastně.

- (věta)
- Bezpečně.

- (věta)
- Pod kontrolou.

- (věta)
- *Anny* se po nejlepších plážích světa pohybuje se stejnou lehkostí, s jakou parkuje před halogenovými světly zalitými obchody s obuví ve velkoměstech.

- (věta)
- Když s *Anny* dorazíme do cíle ...

- (věta)
- ... vždy nás obejmě dobře vypadající muž a dobře vypadající žena.

- (věta)
- Nebudeme zrazeni.

- (věta)
- Mučení.

- (věta)
- Nebo zastřeleni.

- (věta)
- Dvojlitrová *Anny* má ve městě velmi nízkou spotřebu ...

- (věta)
- ... a je také k dostání v provedení s dieslovým motorem.

- (věta)
- Jako důkaz naší pokračující starostlivosti o čistší a zelenější životní prostředí ...

- (věta)
- ... poslouží fakt, že v *Anny* nenajdete žádného špinavého cikána.

- (věta)
- Ani v *Anny* ani v prosluněných krajinkách, kterými *Anny* projíždí.

- (věta)
- Nikdo v *Anny* nelže, nepodvádí nebo nekrade.

- (věta)
- Špinaví bastardi.

- (věta)
- Gangsteři.

- (věta)
- Zkurvenci.

- (věta)
- V *Anny* není místo pro zdegenerované rasy...

- (věta)
- ... pro mentálně zaostalé ...

- (věta)
- ... ani pro fyzicky postižené.

- (věta)
- Není místo pro cikány, Araby, Židy, Turky, Kurdy, černochoy nebo jinou lidskou spodinu.

- (věta)
- Chápeme, že nejsou žádné finance.

- (věta)
- Ale rychle!

- (věta)
- Protože jde o limitovanou nabídku.

- (věta)
- *Anny* přejíždí Brooklynský most.

- (věta)
- *Anny* projíždí Saharou.

- (věta)
- *Anny* sjíždí přes vinice v Bordeaux.

- (věta)
- *Anny* projíždí za rozbřesku vesnicemi v Severní Africe...

- (věta)
- Rychle.

- (věta)
- Hladce.

- (věta)
- Svobodně.

- (věta)
- ... kde zahalené ženy můžou jen překvapeně zírat na neposkvrněný antikorozní lak s pětiletou zárukou.
- (věta)
- Nikdo nikdy nevybavil *Anny* výbušninou, aby dosáhl politické cíle.
- (věta)
- Žádný muž nikdy neznásilnil a nezabil ženu v *Anny* předtím, než vysypal její tělo spolu s obsahem popelníku, když stál na červenou.
- (věta)
- Nikdo nikdy nebyl z *Anny* vyvlečený rozvášněným davem.
- (věta)
- Žádná dětská pánev nebyla roztržena náhodnou kolizí s novou *Anny*.
- (věta)
- Na zadním sedadle se nikdy neobjevila skvrna od spermií.
- (věta)
- Skvrna od krve.
- (věta)
- Skvrna od piva.
- (věta)
- Skvrna od slin.
- (věta)
- Anebo roztopená čokoláda.
- (věta)
- Roztopená čokoláda. Mňam mňam mňam.

Drobným písmem:

- (věta)
- Cestovní cena zahrnuje DPH, poznávací značky, dovoz a šestiměsíční užívací poplatek.
- (věta)
- Finanční balíčky podléhají statusu.
- (věta)
- Kouření může poškodit vaše nenarozené dítě.
- (věta)
- Váš dům je ohrožen, jestliže neplatíte splátky podle kalendáře.

8 FYZIKÁLNÍ ZÁKONY

- Něco vám řeknu: ona je jako popelník. Ten vysoký na stojanu. Takový, jaký byste našli na chodbě levného hotelu, takového hotelu jaký navštívíte na několik hodin v průběhu pracovního odpoledne v podivném městě s mužem, se kterým jste se právě / seznámily.
- S mužem, kterého už v životě neuvidíte.
- S mužem – přesně – se kterým jste se právě seznámily a kterého už nikdy v životě nemusíte vidět. Takový je to popelník, s chromovanou miskou a s chromovaným stojanem a s aurou náhlého nechráněného sexu v pokojích levných hotelů.
- Taky mluví pěti jazyky a pomocí CERN-urychlovače v Ženevě objevila nový fyzikální zákon, který ponese její jméno a úplně změní náš pohled na vesmír.

9 HROZBA MEZINÁRODNÍMU TERORISMU™

- Nevypadá, že by se starala. Není si toho vědomá. Neprojevuje žádné výčitky svědomí. Říká, „Já neuznávám vaši autoritu“.
- „Neuznávám vaši autoritu.“ Ale co tím myslí? Kdo si myslí, že je? Opravdu si představuje, že nebude muset pykat za životy, které zničila? Opravdu si představuje, že něco může ospravedlnit její náhodné akty nesmyslného násilí? Nic v jejích očích neukazuje ani jiskru / lidského citu.
- Ani jiskřičku – správně – lidského citu nebo náznak hanby. Je tohle to stejné dítě, je to to stejné dítě, které nosilo růžové šatičky a slaměný klobouček a chodilo s dcerami lékařů, zubařů, televizních hlasatelů a správců majetku do školy na kopci s naleštěnou mosaznou tabulí a učitelkami v jednoduchých károvaných sukních? Je tohle to dítě, které mělo Fantasy Barbie™ a Fantasy Kena™ s kompletní výbavou: s malilinkými trenýrkami a malilinkými botičkami? S domečkem, koníkem a vlastním Barbie autíčkem?
- Je tohle ta stejná Anna, která dávala všechny malilinkaté botičky do řady a všechny panenky do řady a všechny korálky do řady a co víc, modlila se každý večer k Bohu™ / upřímně bez jakéhokoli náznaku ironie.
- Která se modlila k Bohu™, Svaté Matce boží™, Svatému Otci Božímu™, svaté Kočce Wiggy Boží™, Svatým všem Božím™ bez jakéhokoli náznaku ironie, ale ještě spíš ve víře, že ji někdo, na kolenu a v pyžamu s myškou Minnie, vyslyší blahořečit Otce i Syna i / Ducha svatého.
- Amen.
- Která noc co noc počůrávala postel, dokud ji její nespící rodiče nevezali k doktorovi s hromadou časopisů, který ji se širokým úsměvem sundal kalhotky na vysokém studeném koženém křesle a řekl: „Tak se na to podíváme Anno, že?“
- Ta Anna, která odcházela z nemocnice s dřevěnou krabicí se zvonkem k posteli, dvěma čtverečky pevného kovového pletiva a množstvím černých drátů?
- Ta Anna, která se probouzela každou následující noc zvukem odporného zvonku v odporně / mokrých oblečcích?
- Ta Anna, která teď – co – tam teď stojí? Stojí tam před vážnými muži a ženami s doličnými předměty v plastických sáčcích – falešnými pasy a kousky lidského masa – která tam stojí a odmítá / uznat jejich autoritu?
- Kousky lidského masa, falešné pasy, seznamy jmen, zápalné šňůry, záznamy telefonních rozhovorů, videokazety z bank, obchodních domů a bankomatů. Psychiatrické posudky, které dokazují (a) její inteligenci

a (b) její duševní zdraví. „Začala vykonávat své dílo,“ říkají, „s profesionální lhostejností.“ Svědectví se ztrácejí / v slzách.

- Svědectví se ztrácejí v slzách, když videokazety z bank a obchodních domů ukazují Annu jako jednu z mnoha osob kráčející v obchodech pod stálým dohledem, než po dvaceti minutách co odešla, velké okno výkladu obchodu s obuví v úplném tichu odletí pryč a malé šedé postavy se rozletí na kusy a spolu s malilinkatými botami proletí v absolutním tichu vzduchem a skutečné lidské bytosti jsou smíchány se sklem. Nikdo nemůže zjistit / jaký byl motiv.
- Nikdo nechápe Annin motiv.
- Žije sama?
- Žije sama.
- Pracuje sama?
- Pracuje sama.
- Spí sama?
- Zjevně ano.
- Zabíjí / sama? Jí?
- Žije pracuje spí zabíjí a jí zcela sama. Ve skutečnosti její telefonní hovory obsahují výhradně objednávky jídel, které mají být doručeny do pokojů, které si najala a které mají výhled na široké ulice metropolitních čtvrtí – velká pizza, česnekový langoš, a jedenapůllitrová dietní Pepsi™, to celé pouze za 9liber / 99 pencí.
- Hovory, které jsou zpočátku považované za kódované zprávy.
- Hovory, které jsou zpočátku považovány za – správně – kódované zprávy, ale které jsou jednoduše objednávkami jídel, které jsou doručeny k jejím dveřím chlapcem na skútru a / jsou placeny v hotovosti.
- Je to skutečně ta stejná Anička, která teď drží důkazy utopené v slzách? Která teď dostává dlouhá léta sloužící úředníky do terapií kvůli nočnímu pocení, impotenci, amenorrhoei, klepání rukou, a flashbackům plných otevřených lidských hlav v pomalých sekvencích a dlouhého předlouhého kvilení zahrabaného nedosažitelného dítěte vracejících se jako otázka po smyslu světa?
- Nějaká zvuková halucinace?
- Ano. Za níž teď chtějí kompenzaci.
- Ta stejná Anna, která se probouzela, když zvonil zvonek a pozorovala stíny ořechů pohybující se nad její postelí / v mokrých pyžamech?
- Ta stejná Anna, která nešikovně letovala časované mechanismy a rtuťové spínače k deskám plošných spojů s pusou plnou / americké pizzy?
- Která je esencí pocitu / jedné generace?
- Která se dvakrát objevila na titulní straně / časopisu Vogue?
- Která prodala filmová práva za dva a půl milionu / amerických dolarů?

- Která do hloubky studovala procedury přepravy zavazadel a učila se nazpaměť jízdní řády mezinárodních / aerolinek.
- Která byla cituji samotářkou konec citátu.
- Která cituji chladnokrevně konec citátu naslouchala popisu cituji násilnosti konec citátu za cituji násilnostmi konec citátu, které spáchala.

10 TAKOVÝ SRANDOVNÍ

- Je to takový srandovní a je to takový smutný.
Myslím, že je to takový hořkosladký.
Myslím, že je to taková hořkosladká věc, taková věc, kdy se smějete přes slzy.
Po dlouhý době, po mnoha letech se konečně vrací ke svý mámě.
A nejdřív, však to znáte, jako „kdo to je?“
Potom přijde moment uvědomění: „Pane Bože, to je můj vlastní syn“.

A objímají se spolu hned tam v kuchyni a je to tak *dojemný*.
Myslím, že je *dojemný* vidět, že našel tu věc, tu *sílu*, aby svý mámě odpustil.
Aby jí odpustil její *alkoholismus*.
Aby jí odpustil, že se tahala s jinými chlapy.
Aby jí odpustil, že zničila otcovu víru v sebe sama a dohnala ho k sebevraždě.
Potom oba dva tak pláčou a smějou se a zase pláčou, všechno v jednu chvíli v té kuchyni, kde sedával jako malý chlapec a poslouchal, jak se rodiče hádali. Jeho táta jí v deset ráno v slzách vylíval alkohol do umyvadla a ona křičela, že kdyby byl skutečný chlap s troškou sebevědomí, nemusela by se přece ničit k smrti. A v desce stolu jsou ty malé škrábance, které, jak si vzpomíná, udělal tajně vidličkou. A my si uvědomujeme, však to znáte, jako tu *kontinuitu* věci a jejich obojakost.

A pak on říká, „Hele, mami, mám pro tebe překvapení.“ A máma se tak probere a utře si oči a ptá se, „Jaké překvapení?“
A on říká, „Podívej se z okna, mami.“
A pod oknem je takovej zaprášenej pick-up vzadu s dvěma droboučkýma dětma, jenom se tak dívaj'. Jenom se tak dívaj do kamery.
A ona si stěžuje uvědomuje, že to jsou její vlastní vnoučata.
Pak on řekne, „Mami, chci tě seznámit s Annou.“

A to řekne právě ve chvíli, kdy ta žena, Anna vystoupí z pickupu a je jako fakt vysoká a pěkná, dobře stavěná, má jasné modré oči, které se vám dívají přímo do srdce, a vypadá jako, no myslím, že vypadá jako *sen* každého muže o tom, jak by měla správná žena vypadat, a *sen* každé matky o tom, jak by měla vypadat manželka, kterou by vybrala pro svého syna.

A ukáže se, že on a Anna a jejich děti vedou nový co? No, *život*. Vedou ten nový, jo, život sami pro sebe daleko od města. Žijí na samotě. Pěstují věci. Loví věci. Mají čistou vodu zpod země. Vychovávají si vlastní *děti*. Ve víře že člověk je svobodný před Bohem, aby si vybral vlastní určení a vzal si cokoli, aby chránil vlastní rodinu.

A po obědě – což je vlastně takovej kuřecí salát s majonézou – se dozvídáme, že on je ve skutečnosti velitelem celé *skupiny* takhle smýšlejících lidí, která se ozbrojila ne z hladu po krvi, ale z nezbytnosti, protože je válka. „Válka?“ ptá se matka. „Jak to myslíš, válka?“

Takže Anna musí vysvětlovat mámě, že oni nevěří daním a veřejném prospěchu a podobným sračkám. Že válka je válkou proti vládě, která bere chleba dělníkovi od huby a dává ho pornografům a potratistům celého světa.

Je válkou proti bohem zapomenutým *čurákům*.
Je válkou proti dealerům cracku a černošům.
Je válkou proti konspiraci Židů a jejich pokusům přepsat *historii*.
Je *křížáckou výpravou* proti degenerovaným představám, které se vydávají za umění.
Je válkou proti všem těm, kdo by zpochybňovali naše právo nosit zbraně.

A Anna má něco jako vnitřní světlo.
Je to jako uau, prorazila, prorazila, prorazila přes všechny ty zmatky a hlasy našich životů a naší doby a našla skutečně takový jako co?
Řekl bych věc.
Tu věc, takovou jako absolutní věc.
Je to jako by našla tuto věc.
Je to jako by – jo – Anna našla tuto věc, tenhle klíč, jo, tuhle klíčovou věc., tohle tajemství, tuhle jistotu a jednoduchost, tuhle tajnou a jednoduchou věc, po který všichni pátráme celý život a která je, řekl bych, *pravda*.

Jo. Je dojemný sledovat, jak pozorný je k dětem.
Jak jim obírá kuře utírá pusou papírovým ubrouskem – představa, však to znáte, tohohle velkého chlapa v ilegality, kterej dělá všechny ty domácí práce.
Protože rodina je základ, řekl bych.

A jedno z těch droboučkových dětí vzhledne od kuřete a říká, „Tatínku, proč pláče?“
A je to pravda.
Jeho matka pláče.
A ona tam sedí u rodinného stolu a zírá na tu rodinu, o který nevěděla, že ji má, na svého syna a jeho krásnou mladou ženu, jejich silné a nevinné děti, který maj život před sebou – a ona přesto pláče, řve jako malý dítě.
A Anna pohladí chlapce po vlasech – který má úplně nakrátko – jako skutečnej mladej voják – a říká, „Protože je tak šťastná, synku. Protože je tak šťastná.“

11 BEZ NÁZVU (100 SLOV)

- Vše, co tady vidíme, jsou nejrůznější předměty spojené s pokusy umělkyně zabít sama sebe během posledních několika měsíců. Například: lahvičky od léků, záznamy hospitalizací, snímky několika HIV-pozitivních mužů, s nimiž měla záměrně nechráněný pohlavní styk, kousky rozbitého skla...
- Zápisky o sebevraždě.
- ... ano, a stěny galerie byly samozřejmě lemovány mnoha jejími zápisky o sebevraždách. Mimo ty snímky máme ještě, musím říct, dost *nechutné* video-nahrávky pokusů samotných. Nu, nevím jako ostatní lidé, ale já jsem si po pár minutách strávených v galerii začal přát, aby jí to vyšlo na první pokus.

Ticho. Do ticha:

hlava
zelený
voda
zpívat
smrt
dlouhý
loď
platit

okno
přátelský
stůl
ptát se
studený
odpad
tančit
vesnice
jezero
nemocný
pýcha
vařit

- Myslím si, že je to neomluvitelně povrchní komentář k jasně mezní události. Je to dojemné. Je to aktuální. Je to rozrušující. Je to směšné. Je to nezdravé. Je to sexy. Je to hluboce vážné. Je to zábavné. Je to poučné. Je to temné. Je to vysoce osobní a zároveň z toho vyvstávají otázky o světě, v němž žijeme.
- Mě na tom fascinuje, jak využívá látky. Myslím si, že má velký cit pro kladení materiálů vedle sebe: kůže a sklo, krev a papír, vazelína a ocel, což v divákovi vyvolává téměř / viscerální reakce.
- Obávám se, že to co tady vidíme, je čistý narcismus. A myslím, že bychom si měli sami sobě položit otázku, kdo by mohl tento neskrývaný exhibicionismus považovat za umělecké dílo?...
- Ano, ale přesně to se jistě pokouší nám sdělit: *Kde jsou hranice? Co je ještě přijatelné?...*
- ... protože to je čisté / sebeukájení.
- ... Kde „život“ – v tomto případě doslovně – končí a „dílo“ začíná?
- I když k vám mám respekt, tak si myslím, že ona sama by považovala celou vaši koncepci „výpovědi“ za přehnaně staromódní. Jestliže má vůbec *nějakou* výpověď, tak *určitě* tu, že výpověď, kterou má, *není* výpovědí a nikdy ani výpovědí *nebyla*. Je jisté, že výpověď, která hledá nějakou výpověď, je nevypověditelná a celá výpověď takového pokusu – v našem případě pokusů o její vlastní život – *vypovídá* o tomhle. V té souvislosti mě napadá čínské přísloví: pod svícnem je největší tma.

Ticho. Do ticha:

inkoust
rozzlobený
jehla
plavat
cesta
modrý
lampa
hřešit
chléb
bohatý
strom
píchnout
smůla
žlutý
hora
zemřít
sůl
nový
zvyk

- Co?
- Největší tma. Je to / čínské.
- *Proč se lidé nenaučí kreslit? Proč se lidé nenaučí malovat?* Studenti by se měli učit zručnostem, ne ideím. Protože to, co tady vidíme, je dílo dívky, která by zcela jasně měla být přijata ne na uměleckou školu, ale do psychiatrické léčebny.

Ticho. Do ticha:

peníze
 hloupý
 sešit
 pohrdat
 prst
 drahý
 pták
 padat
 kniha
 nespravedlivý
 žába
 dělit
 hlad
 bílý
 dítě
 věnovat pozornost
 tužka
 smutný
 švestka
 vdávat se

- *Kam?*
- Do psychiatrické léčebny. Někde, kde se o ni / postarají.
- No, musím říct, že tak neobyčejnou poznámku bych mimo území policejního státu nikdy neočekával...
- Ale prosím vás ...
- ...což – ne, promiňte, ale to musí být řečeno – což se mi jeví jako pokus o znovunastolení *Entartete Kunst*...
- Hloupost. Jak absurdně / přehnaná reakce.
- ... zakázat takzvané „degenerované umění“ – to je hloupost? Mě se nezdá být – zakázané nacisty. Prosím *poslouchejte se*: říkáte, že umělec by neměl tvořit, ale naopak by ho měli přinutit, aby podstoupil psychiatrickou léčbu.
- Já se jen prostě snažím říct, že ta chudinka ...
- „Ta chudinka.“
- ... ano, ta chudinka potřebuje pomoc – a neříkal jsem, jak sám dobře víte, že by měla být / „přinucena“.

- Potřebuje pomoc? Opravdu? Podle koho? Podle Goebbelse? Nebo snad podle Stalina? Nepředjímá Anna ve skutečnosti hrozná důsledky tohoto argumentu a neptá se co „pomoc“ vlastně znamená? Neříká náhodou, „Nechci vaši pomoc“? Neříká, „Vaše pomoc mě otravuje“? Neříká, že jediná možnost, jak se nestát obětí patriarchálních struktur kapitalismu konce 20. století, je stát se obětí sebe samé?
- Obětí sebe samé – to je úchvatné.
- Tohle je vážně chabá argumentace.

Ticho. Do ticha:

dům
miláček
sklo
hádat se
peří
velký
mrkev
malovat
část
starý
květina
bít
krabice
divoký
rodina
umývat
kráva
přítel
štěstí
lež

- Myslím si, že ať už do toho vneseme jakoukoli osobní interpretaci, všichni se shodneme, že jde o mezník. Je to dojemné. Je to aktuální. Je to rozrušující. Je to směšné. Je to nezdravé. Je to sexy. / Je to hluboce vážné. Je to zábavné. Je to záhadné. Je to temné. Je to vysoce osobní a zároveň z toho vyvstávají otázky o světě, v němž žijeme.
- (*naráží na slovo „sexy“*) To je skutečně velmi chabá argumentace. Obětí sebe samé? Jestliže se – jak to tak vypadá – skutečně pokouší o sebevraždu, pak z nás naše přítomnost zde dělá voyery v blázinci. Na druhou stranu jestliže to pouze předstírá, pak se to celé dílo stává spíš cynickým představením a je dvojnásob nechutné.
- Ale proč ne? Proč by to nemělo být / „představení“?
- Přesně tak. Stává se jistým druhem / divadla.
- Je to divadlo – to je pravda – ve světě, v němž divadlo jako takové umřelo. Namísto staromódních konvencí dialogu a takzvaných postav, které se pomalu sunou k trapnému rozuzlení divadla, Anna nám nabízí čistý dialog objektů? Kůže a skla, vazelíny a oceli, krve, slin a čokolády. Nabízí nám nic menšího než divadlo vlastní existence, radikální pornografii – jestli můžu použít toho nadužívaného slova – jejího narušeného a zneužitého, téměř *Krista*-připomínajícího – těla.
- Jinými slovy objekt. *Posvátný* objekt.
- Ano, objekt. Ale ne objekt *jiného*, ale svůj *vlastní*. *Toto* je scénář, / který nám předkládá.

- Ale určitě jsme to všechno už viděli. Neviděli jsme to všechno už v takzvaném „radikalismu“ na přelomu šedesátých a sedmdesátých let?

Ticho. Do ticha:

vyhostění
úzký
bratr
bát se
čáp
falešný
úzkost
líbat
nevěsta
čistý
dveře
vybrat si
sláma
spokojený
posměch
spát
měsíc
pěkný
žena
zneužít

- *Viděli* – možná. Ale neviděli jsme to za čerstva, neviděli jsme to teď, neviděli jsme to v kontextu *post-radikálního* a *post-humánního* světa, v němž všechna *gesta* radikalismu nabírají nového významu ve společnosti, kde radikální gesto je prostě jen další formou zábavy, tj. dalším produktem – v tomto případě uměleckým dílem – určeným ke / konzumaci.
- Divadlo s tímto nemá nic společného a já si vyprošuji tu poznámku, v níž mě přirovnáváte k nacistům.

12 ZVLÁŠTNÍ

- Odjíždí pryč z vybombardovaného města v červeném metalizovaném Cadillacu rok výroby zhruba 1956 ...
- JMÉNO!
- ... a dojíždí ke kontrole osvětlené hořícími pneumatikami a je dotázána – přesně – na jméno.
- ZVLÁŠTNÍ!
- Dost zvláštní, že neodpovídá na tak logickou žádost, ale místo toho začíná tirádu neslušných urážek. „Vy zkurvení zasraní vrazi,“ říká. „Vy vyjebaná prasata, zkurvení bastardi.“
- JAZYK!
- „Vy sestrymrdaající bohu-se-rouhající dětivraždící kokotí hlavy!“
- JAZYK!
- „Chčiju vám na vaše hroby a na hroby vašich otců a matek...“

- KDO JSTE?!
- „... a proklínám celé vaše příští generace.“ A potom, když se jí znovu zeptají na – přesně tak – na její identitu, zůstane ticho.

- TICHŮ!

Ticho.

- CO?

Ticho.

- CO?

- Potom si mumlá něco o své zahrádce a švestkách a o vysušených fontánách ve městě. O – to je co? – vodě, kterou ohřívala v plastových lahvích, aby nespálila kořeny. Mumlá něco o ...

- NAHLAS!

- ... mumlá něco o – to je ono: mluv nahlas ty děvko – něco o nedostatku elektřiny, nocích strávených v úplné tmě a hnití zmrzlého masa. O ženě, která chodí po ulicích a mlátí vařečkou do pánve, aby vyjádřila svůj žal...

- JMÉNO!

- ... o hořících knihovnách plných knih a nenahraditelných rukopisů a o suchém chlebu vyhazovaném z korby nákladních aut a dál a dál o švestkách a bílých květinách ...

- MEZITÍM!

- ... a zápachu spláchnuté kávy a lidských ostatečích a mezitím – to je ono: mezitím – děkuji – se vojáci shromažďují okolo této bezejmenné ženy s dlouhými šedými vlasy postříkanými krví a okolo červeného Cadillacu osvětleného hromadou hořících pneumatik a ptají se jí, kam si kurva myslí, že v této bohem-zapomenuté zemi do piči jede?

Ticho.

- CO?

Ticho.

- CO?

- „Letiště.“

- NAHLAS!

- „Letiště.“ Vezu svoje dítě na letiště. Nemusíte na mě křičet. Jsem vzdělaná žena – ne nějaký rolník, který přišel do města čistit boháčům záchody. Mám pas a účet v amerických dolarech a vezu své dítě na letiště.“

- ZVLÁŠTNÍ!

- „Nyní mě prosím nechte projet.“ Ale ano, jak říkáš, zvláštní, že není vidět žádné dítě. A žena s pasem nevypadá takhle. Žena s americkými dolary nevypadá takhle. Jejich vlasy barví profesionálové v salónech umělými barvami, ne lidskou krví. Nejezdí ve starých Cadillacích, ale v jejich vlastních japonských jeepech

s náhonem na všechny čtyři kola a s náhradní pneumatikou, kterou nikdy nepoužiji a která je připevněná k zadním dveřím. Posviťme si baterkami na zadní sedadlo a uvidíme o čem to mluví.

- DÍTĚ? JAKÉ DÍTĚ?
- Nenechejme se vodit za nos – jaké dítě – přesně – baterky a uvidíme, o čem to mluví, co vlastně myslí tím „dítětem“, tahle bezejmenná žena s dlouhými šedými vlasy a odporně podřobanou tváří. A když už mluvíme o vzhledu, proč nemůže být hezčí? Proč nemůže být sympatičtější? Proč nemůže mít o několik zubů víc? Proč se nesehne, abychom ji viděli zadek? Proč se namísto zírání a plivání radši nerozpláče a dlouho nás nepřemlouvá, abychom jí vyhověli?
- ZVLÁŠTNÍ!
- Takže – co? – ano – promiňte – zvláštní, že - jak jste řekl - světlo baterky odhalí na zadním sedadle pouze dva igelitové sáčky na vrchu zavázané, ale po dítěti není ani stopy.
- DÍTĚ? JAKÉ DÍTĚ?
- A teď mumlá něco o ...
- NAHLAS!
- ... něco o zahradní houpačce, svojí holčičce, svojí malé Anně, svojí malé Aničce.
Něco – co to je? Nahlas – něco o své Aničce „v pytlících“ a o potřebě, o své nutkavé potřebě dovést ty sáčky na letiště a pomocí svého vzdělání a svého bankovního konta v amerických dolarech koupit letenky.
Cožpak si neuvědomuje, že letiště je zavřené?
Cožpak neslyšela, že runway rozbombardovali?
Cožpak neviděla řízené střely nořit se do betonu jako kameny do vody?
- ZVLÁŠTNÍ!
- Cožpak necítí to bílé horko hořícího leteckého benzínu? Ne. Zvláštní že jak jste řekl si prý myslela, že letiště funguje normálně. Zvláštní, že si prý myslela, že světové bílé pláže a kosmopolitní velkoměsta jsou stále na dosah pravidelnými lety záněkolik hodin.
- ZVLÁŠTNÍ!
- Tahle bezejmenná žena si prý pořád podivně představuje, že může nakládat se svým bankovním účtem pomocí plastové karty a letět první třídou se svou malou Annou, Aničkou, mimo dosah pušek a čepelí, do nějakého města plného galerií, halogenových světel, půvabných kaváren a krásně vystavených bot.
- ZVLÁŠTNÍ!

Ticho.

- Ano – zvláštní - že se jí nikdo nezeptal co myslí tou „Aničkou v sáčcích“.
- ZVLÁŠTNÍ!

Ticho.

- Ano – zvláštní - že se nikdo nesnažil prozkoumat obsah sáčků.

Ticho.

- Ano – nejpodivnější ze všeho – že se nikdo nezeptal, proč by jedno dítě mělo být ve dvou sáčcích namísto v jednom.

Ticho.

- ZVLÁŠTNÍ!

13 KOMUNIKACE S MIMOZEMŠŤANY

- *Potom zjišťujeme, že byla prosvícená záhadnými paprsky, které ji učinily neviditelnou na fotografiích.*
- *Jakými paprsky? Radioaktivními?*
- *Ne, ne radioaktivními. Je to nový druh paprsků. Je to nový druh paprsků, který vzniká při katastrofách v dalekém / vesmíru.*
- *OK, chcete říct – že prostřednictvím těchto paprsků komunikuje s mimozemšťany?*
- *Ne komunikuje. Ne. Ti mimozemšťané ji používají. Oni ji používají, ale aniž by to / věděla.*
- *Ti mimozemšťané – správně – používají její mysl jako Trojského koně, skrze kterého budou postupně moct napadnout všechno lidské / vědomí.*
- *Nejstrašnější na to je, že ona může být kýmkoli z nás.*

14 DÍVKA ODVEDLE

Je dívkou z vedlejších dveří
Je omylem osudu a věří
že Trojská válka začíná
když unést ji se zdaří

Je královského původu
je známou umělkyní
Ze země však uprchla
na voze plném sviní

Je lilmovou hvězdou porna
Zabijákem, značkou aut
ZABIJÁKEM, ZANAČKOU AUT

Hrozbu terorismu hází
Je nebeskou matkou svatou
Je též levnou cigaretou
Je Extází

Je osudová žena
Je ostrá nože hrana
Je dívka peklem vrhnutá
Je moudrostí života

Je prezidentský kandidát
pro každý vojenský stát
PRO KAŽDÝ VOJENSKÝ STÁT

Je zimou na rovníku
Starožitností má sbírku
Má tak velká ústa
však většinou jsou pustá

Dali jí nářadí
aby kopala si
svůj hrob pod kapradím
tam kde jsou lesy

Ráda tank si řídí
přes novorozené
při výběru banky vidí
úroky jen cenné

Bombarduje z utajení
ačkoliv smrtelná není
Má bílé jizvy na koleně
COŽE? JIZVY NA KOLENĚ?
Ano. Jizvy na koleně.
A japonsky mluví plynně.

O-shigoto wa nan desu ka?
Oku-san wa imasu ka?
OKU-SAN WA IMASU KA?

Je opálená v solárku
Je olejem z fritáku
Je též filmem v krabici
Návnadou na udici

Je ta která musí běžet
když se začne střílet

Je dívkou co má plán
Je chlapec i dospělý pán
Je lesbička i dáma
Je mužem s vozem rána.

Je oddaný football fan
Smysl má však omezen
SMYSL MÁ VŠAK OMEZEN

Ona je predátorem
Je bohyní války
Je omylem osudu a věří
Ona je dívkou Je dívkou
Ona je dívkou Je dívkou
Ona je dívkou Je dívkou
JE DÍVKOU Z VEDLEJŠÍCH DVEŘÍ!

15 PROHLÁŠENÍ

Ticho.

- Říkáte, že jezdí na kole za každého počasí?
- Za každého počasí. Správně.

Ticho.

- A nosí klobouk.
- Ano. Nosí klobouk.
- Který, jak tvrdíte, si upletla sama.
- Aspoň se mi to zdá.

Ticho.

- Pěstovala rajčatové sazeničky v
- V kelímcích od margarínu.
- V kelímcích od margarínu.
- Ano.

Ticho.

- Nebo jogurtů.
- Jogurtových květináčích.
- Ano.
- Aha.

Ticho.

- Proč si myslíte, že to dělá?
- Co? Pěstuje rajčatové sazeničky?
- Ano.

Ticho.

- Kvůli svátkům.
- Kvůli čemu?
- Svátkům. Prodává je o svátcích.

- Jasně. A předpokládám, že je převáží na kole.
- Ano.
- V každém počasí.
- Ano.
- Na nosiči.
- Ano.
- A teď, proč si myslíte, že to dělá? Proč si myslíte, že vozí ty, co, ty rajčatové rostlinky v jogurtových květináčích, proč si myslíte, že je vozí na nosiči kola prodávát o svátcích za každého počasí?

Dlouhé ticho.

- Prohlásil jste cituji jako dítě často sdílela postel s dvěma třemi mladšími sourozenci konec citátu. Trváte na tomto prohlášení?
- Ano.
- Proč?
- Protože to tak bylo.
- „Protože to tak bylo“.
- Protože to tak bylo. Protože byli chudí. Protože neměli nic.
- Jiný svět, že?

Ticho.

- Mohl byste to tady podepsat?
- Co?
- Jestli byste to tady mohl odepsat a tak potvrdit, že jste to prohlášení četl a že ho považujete za správné.

Ticho.

- No, považujete ho za správné?
- Kdybych měl pero ...
- Podá se pero, je odstraněn vršek. Papír se podepíše a dá zpátky. Ticho.
- Je to všechno?
- Zatím ano. Děkuji vám.

Ticho.

- Děkuji mnohokrát.

Ticho.

16 PORNÓ

Hlavním mluvčím je velmi mladá žena. Jak mluví, její slova jsou nezaopatě překládána do nějakého afrického, jihoamerického nebo východoevropského jazyka.

- Nejlepší léta svého života má před sebou.
- (překlad)

- Může mít sedmnáct nebo osmnáct ...
- (překlad)

- ... v ideálním případě ještě mladší ...
- (překlad)

- ... možná čtrnáct nebo ještě mladší.
- (překlad)

- Je skutečně důležité pochopit, že to má pod kontrolou.
- (překlad)

- Má pod kontrolou vše, co se děje.
- (překlad)

- Dokonce i když to vypadá násilně nebo nebezpečně.
- (překlad)

- Vypadá, ale není.
- (překlad)

- (*slabý smích*) Zjevně.
- (překlad)

- (*slabý smích*) Samozřejmě že se tady nedá mluvit o *příběhu* ...
- (překlad)

- ... nebo postavách.
- (překlad)

- Určitě ne v konvenčním smyslu.
- (překlad)

- Ale to neznamená, že není potřebná dovednost.
- (překlad)

- Protože pořád potřebujeme cítit, že to, co vidíme, je skutečné.
- (překlad)

- Že to není jen hrané.
- (překlad)

- Ve skutečnosti je to daleko zábavnější než hra – z jednoduchého důvodu, že se to skutečně děje.
- (překlad)

Pauza. Zdá se, že zapomněla, co má říct a hledá nějakou narážku.

- Ano?
- (*narážka*) Její práce ji baví.
- Co?
- (*procítěnější narážka*) Její práce ji baví.
- Její práce ji baví.
- (překlad)

- Je mladá, fit a spokojená se svým tělem.
- (překlad)

- To, jak používá své tělo, je její rozhodnutí.
- (překlad)

- Zjevně.
- (překlad)

- Porno ji neznemožnilo žít normálním životem.
- (*překlad – v překladu slova porno by měl být jiný přízvuk: pornó*)

- Má stálého přítele...
- (překlad)

- ... a všechny normální zájmy dívky v jejím věku.
- (překlad)

- (*slabý smích*) Oblečení.
- (překlad)

- Chlapci.
- (překlad)

- Make-up. Domácí zvířata.
- (překlad)

- Hudba.
- (překlad)

- Rozdíl je ...
- (překlad)

- ... je, že Porno jí umožňuje získat takový stupeň zabezpečení a nezávislosti, jaký by jí mnoho žen mohlo závidět.
- (překlad)

- Porno...
- (překlad)

- ... je vlastně způsobem získávání kontroly.
- (překlad)

- Porno...
- (překlad)
- ... je vlastně opakem toho, čím se zdá být.
- (překlad)
- Protože namísto *konzumace* obrazů ...
- (překlad)
- ... je vytváří.
- (překlad)
- To je pro ni jedna z krás Porna.
- (překlad)

Opět pauza. Zdá se, že zapomněla, co má říct: ale teď by to mělo působit jako úzkost, která nikdy nesmí vyplout na povrch. Hledá narážku.

- Ano?
- (*narážka*) Večerní světlo ji nenechá chladnou.
- Co?
- (*procítěnější narážka*) Večerní světlo ji nenechá chladnou.
- Večerní světlo ji nenechá chladnou, když zalívá vrcholky borovic třpytivě oranžovou.
- (překlad)
- Má svůj vnitřní život.
- (překlad)
- Je citlivá vůči světu.
- (překlad)
- Obraz zneužívaného a citově otupeného dítěte ...
- (překlad)
- ... ponižovaného...
- (překlad)
- ... a potom fotografovaného nebo filmovaného, aniž by to vědělo...
- (překlad)
- ... je ve skutečnosti směšnou karikaturou.
- (překlad)

Opět pauza. Opět hledá narážku.

- Ano?
- (*narážka*) Všechno dostane.
- Co?
- (*procítěnější narážka*) Všechno, co potřebuje, dostane.

Pauza.

- Nemůžu.
- (překlad „Nemůžu“)

Pauza.

- Nemůžu.
- (překlad „Nemůžu“)

Odvráť se pryč. Chvilka zmatení. Ale pak se ujme slova jiný mluvčí . Ve skutečnosti se objevil na scéně zbytek skupiny a může si rozdělit následující řádky, zatímco první dívka vypije sklenici vody a opět se nadechuje. Opět by nemělo být jasné, zda trpí normální trémou nebo úzkostí.

Překladatel zůstává nezaujatý.

- Všechno, co potřebuje, dostane. Včetně řádného vzdělání.
- (překlad)
- V jedenadvaceti letech bude mít nejlepší léta stále před sebou ...
- (překlad)
- ... a bude mí v bance peníze z Porna.
- (překlad)
- Ne každý má takový start do života.
- (překlad)
- Nebo její možnosti.
- (překlad)
- Zjevně.
- (překlad)

Mladá žena se znovu začíná zapojovat, podporovaná ostatními hlasy.

- Může se například stát modelkou...
- (překlad)
- ... televizní osobností ...
- (překlad)
- ... rozjet vlastní venkovskou hospodu nebo cestovat po světě.
- (překlad)
- Mohla malovat...
- (překlad)
- ... profesionálně plavat ...
- (překlad)
- ... nebo studovat na chemickou inženýrku.
- (překlad)

Všichni s rostoucím elánem.

- Anna mohla změnit svět ...
- (překlad)
- ... skoncovat s utrpením zvířat ...
- (překlad)

- ... skoncovat s utrpením lidí ...
- (překlad)
- ... a naučit se létat v helikoptéře.
- (překlad)

Začíná hrát vášnivá cikánská houslová muzika.

- Anna bude distribuovat světové zdroje rovnoměrně po zemi ...
- (překlad)
- ... zvedne z prachu tváře vzbouřenců ...
- (překlad)
- ... přičemž se zaručí, že neporuší privilegia střední třídy.
- (překlad)
- Zpopularizuje psychoanalytickou teorii ...
- (překlad)
- ... zkoumáním kořenů lidského chování ...
- (překlad)
- ... v sériích článků v týdenících.
- (překlad)

Hudba přidává na intenzitě.

- Anna viděla svět z vesmíru ...
- (překlad)
- ... vrásnění pohoří ...
- (překlad)
- ... a kobaltově modré meandry řek.
- (překlad)
- Překopala mělké hroby ...
- (překlad)
- ... posbírala rozlámané lebky mrtvých.
- (překlad)
- Šířila informace optickými vlákny ...
- (překlad)
- ... a tancovala s částičky světla.
- (překlad)

Hudba sílí. Mluví se rozdělí vytvoří dvě paralelní tribuny, každá z nich je nezaujatě překládaná do jiného jazyka:

- Anna prochodila ulice Bukurešti ...	- Anna teď předvede bezpečnostní polohu...
- (překlad)	- (překlad)
- ... a poslouchala tlukot srdce.	- ... kterou byste měli zaujmout na výzvu letušky...

- (překlad)
- Rozpustila se se sněhovými čepičkami na pólech...
- (překlad)
- ... a vplula do úrodných delt.
- (překlad)
- Osobně schvalovala značku importovaného piva.
- (překlad)
- Koupila si celou stránku v novinách ...
- (překlad)
- ... aby mohla vydat úplnou a necenzurovanou obhajobu.
- (překlad)
- Vyhledala cikány ...
- (překlad)
- ... a koupila si větvíčku pro štěstí.
- (překlad)
- Ukřížovala se, aby umřela ...
- (překlad)
- ... třetího dne vstala z mrtvých ...
- (překlad)
- ... nechala si narůst bradku ...
- (překlad)
- ... a triumfálně vstoupila do Mekky.
- (překlad)
- Anna nás zachrání od úzkosti století ...
- (překlad)
- ... a uvede nás do věku, v němž duchovní a materiální ...
- (překlad)
- ... komerční a všední ...
- (překlad)
- ... hnutí a částice ...
- (překlad)
- ... budou konečně žít v harmonii!
- (překlad)
- (překlad)
- Hlavu dolů.
- (překlad)
- Kolena přitáhnout k sobě.
- (překlad)
- Jestliže je potřeba kyslíku...
- (překlad)
- ... kyslíkové přístroje se spustí automaticky.
- (překlad)
- Nasadte si přístroj a kyslík začne proudit.
- (překlad)
- Když používáte kyslík, nekuřte.
- (překlad)
- Prosíme zkontrolujte si, zda máte zapnutý bezpečnostní pás ...
- (překlad)
- ... váš stoleček je zasunutý ...
- (překlad)
- ... a vaše sedadlo je ve vertikální poloze.
- (překlad)
- Během letu ...
- (překlad)
- ... vás budeme obcházet ze seznamem bezcelního zboží.
- (překlad)
- Anna nás zachrání od úzkosti století ...
- (překlad)
- ... a uvede nás do věku, v němž duchovní a materiální ...
- (překlad)
- ... komerční a všední ...
- (překlad)
- ... hnutí a částice ...
- (překlad)
- ... budou konečně žít v harmonii!
- (překlad)

17 PŘEDMRAŽENÉ

- Ok, má to ho na mysli moc. Věci se...
- To je pravda.
- ...věci se co? Věci se pro ni za posledních pár let *změnily*.
- To je úplná pravda.
- Myslím tím, že vidíme že – řekněme si to otevřeně: vidíme že něco umřelo.
- Něco co?
- Umřelo. Něco / umřelo.
- Má pocit, že selhala.
- Přesně. Má pocit, že její práce byla zbytečná.
- Ale taky osobně – její práce, no ano – ale taky osobně má pocit, že něco uvnitř jí samé umřelo.
- A umřelo?
- Co?
- A umřelo to?
- Co umřelo?
- Ta věc, ta takzvaná věc uvnitř jí samé.
- Jaká takzvaná věc?
- Ta věc, ta věc, ta věc, ta věc / uvnitř jí samé.
- V jejím případě, ano, řekněme, že to *umřelo*. Řekněme že všechno, pro co kdy pracovala – její celý život – umřelo. (*smích*) Řekněme že její život až do tohoto momentu byl jako co? co? co? jako něco ...
- Kniha?
- Jako nějaká kniha, jako něco ...
- Nit?
- Jako kniha, jako nit, jako ...
- Loďka?
- Jako nějaká loďka. Řekněme, že celý její život – ano, velmi dobře – až do tohoto momentu byl jako loďka, jako malá lodička ...
- Unášená.
- ...unášená poměrně šťastně po jezeře. Ale nyní cítí, že voda ...

- Se dostává dírami dovnitř?
- Vniká.
- Vniká kam?
- Do jejího zlomeného srdce.

Smích.

- Jejího zlomeného – přesně – ano – zlomeného srdce. Cítí, že voda z toho jezera vniká do jejího / zlomeného srdce.
- Její práce opuštěná. Její domov opuštěný jejími dětmi.
- Ona sama opuštěná svým manželem. Kde je teď asi on?
- V Paříži? V Praze? / Vídni? Berlíně?
- Paříži? Praze? Mrdá? Mrdá někoho o polovinu mladšího než je ona v nějakém městě s renesančními paláci a barokními / chrámy? Naplňuje si adolescentní sny a ona se zatím pokouší zrekonstruovat svůj život.
- Ale ona nikdy neměla manžela.
- Ona nikdy co?
- Nikdy neměla manžela. Nikdy nevěřila v manželství.
- Ok. Možná nikdy nevěřila v manželství, ale manžela měla, to je jisté.

Smích.

- Paula.
- Koho?
- Paula.
- Paula? Paul nebyl její manžel.

Smích

- A kdo to tedy byl?
- Nevím. On byl prostě jenom takový, takový, taková / osoba.
- Jako kouření.
- Co? Přesně. Ano. Jako kouření cigaret.

Ticho.

- Když už o tom mluvíme, víš, že ona stále má ten vysoký popelník na podstavci?

- Když mluvíme o čem?
- O tom. Mluvíme o tom.
- Nemá.
- Má. Pořád ho přenáší z / pokoje do pokoje.
- Ten ale vypadá příšerně.
- Nevypadá příšerně.
 - Vypadá jako takový, jaký byste našli na chodbě levného hotelu, takového hotelu jaký navštívíte na několik hodin v průběhu pracovního odpoledne v podivném městě s mužem, se kterým jste se právě / seznámily.
 - S mužem, kterého už v životě nevidíte.
 - S mužem – přesně – se kterým jste se právě seznámily a kterého už nikdy v životě nemusíte vidět. Takový je to popelník, s chromovanou miskou a s chromovaným stojanem a s aurou náhlého nechráněného sexu v pokojích levných hotelů.
Plivátko? Co to je?
 - Vypadá. Vypadá jako humidor. Nebo jak se to jenom jinak?
 - Jak se to jenom ?
 - Ta věc. To slovo. Jiné slovo.
 - Co? Pro humidor?
 - Plivadlo?
 - Plivadlo ne, ale podobně.
- Věc. Věc, do které se plive.
- Ona neplive. O čem to mluvíš? Ona se nevdala. Neměla děti. A určitě / neplive.
- Nikdo neříká, že plive.
- Tak proč potom má věc, do které se plive?
- Nemá věc, do které se plive, má věc, která ji /připomíná.
- Ale co je v tom případě humidor?
- Humidor je španělsky. Jako matador.
- Jako conquistador.
- Je to krabice, kam si odkládáš / cigára.
- Je to krabice – správně – kam si odkládáš cigára.

Pauza.

Ticho.

- Takže. Co? Nepracuje?

- Ona pracuje.
- Pracovala.
- Může pracovat.
- Bude pracovat.
- Nebude pracovat.
- Co?
- Ona nebude pracovat.
- Ale má na to schopnosti.
- Ano, má schopnosti, ale všechny schopnosti, které má, se zdají být neadekvátní ke světu, v němž žije. Jakákoli práce, kterou dělala, se zdá být neadekvátní ke světu, v němž žije. Všechno, co může dělat, je donekonečna přemísťovat popelník nebo náhodně vytahovat knihy z knihovny.
- Jen mi netvrďte: klasické texty!
- Přesně tak – klasické texty, které měla přečíst jako studentka před dvaceti nebo třiceti lety.
- A právě jako před dvaceti nebo třiceti lety se nedostala dál než za úvod.

Smích.

- Kousky, které si podtrhla černou tlustou čárou ...
- Ty kousky – přesně tak – které si podtrhla čárou, protože si myslela, že mají co? Nějaký význam?
- Nebo ji to naučili.
- Nebo ji co?
- Naučili. Naučili. Nemusela přemýšlet, naučili ji. Naučili ji, že mají / nějaký význam.
- No – přemýšlela, naučili, cokoli, faktem zůstává, že je dost povrchní.
- Ok, vy chcete říct, že být povrchní je adekvátnější ke světu, v němž žije?
- Chtěl jsem říct jen to, že je dost povrchní. Radši si z věcí přečte jen ty nejmenší části. Část receptu. Část dopisu. Část / článku.
- Část receptu. Část dopisu, který je odpovědí na dopis, který nikdy nečetla, odpovědí na článek, který jí unikl.
- Jaký to byl článek?
- Unikl jí.
- Unikl jí – Ok – ale my si pořád můžeme představit, jaký článek jí mohl uniknout.
- To o tom herci.

- To o tom politikovi.
- To o čerstvém lososu.
- To o tom vrahovi. Jak zabil matku dítěte 37 bodnými ranami, zatímco to dítě spalo.
- Jeho vlastní dítě.
- Ne, to nebylo jeho vlastní dítě. Ale jeho vlastní dítě tam bylo.
- Dovedl své dítě, aby se dívalo.
- Přesně tak – dovedl své vlastní dítě, aby se dívalo, jak jinému dítěti zabije matku.
- O čem to bylo?
- O lososovi?
- Ano.
- No o tom, jak definujete slovo „čerstvý“. Co vlastně znamená slovo „čerstvý“ ve frázi jako „čerstvý losos“?
- Ano.
- Myslíte, že to může znamenat „předmražený“?
- Přesně.
- Udělal co?
- Přivedl své vlastní dítě. Přivedl své vlastní dítě v jeho pyžamu, aby se dívalo, jak to udělá. Jak ji zabodne.
- Ano.

Ticho.

- *A mohlo by?*
- *Mohlo by co?*
- *To znamená předmražený?*

Ticho.